

ПИНКИ

Школски лист ученика ОШ „Бошко Палковљевић Пинки“, Новембар 2015.

Тема броја: **Прослава 140 година школе**

Редакција:

Руководилац новинарске секције Ивана Ћургуз, наставник српског језика;

чланови новинарске секције су ученици петог разреда:

Данијела Медих, Јована Шутановац, Анђела Јованић, Ања Краус, Јована Веселиновић,

Јелена Вујанић, Лана Драгичевић, Ива Попадић, Виолета Николић, Павле Јокић,

Владимир Мирић.

Ученици седмог разреда: Ана Лакић и Тамара Марић.

Наставници сарадници: Слободанка Шаренац (библиотекар),

Данијела Тошковић (енглески језик), Наташа Ненадовић Црнић

(ликовна култура)

Садржај:

Актуелности у нашој школи.....	2
Занимљивости:.....	3
Јубилеј наше школе.....	4
Волим своју школу.....	5
Европски дан језика.....	6
Матурска екскурзија.....	7,8
Екскурзија седмих разреда.....	9,10
Успеси наших ученика.....	11
Бранко Ћопић.....	12,13
Поезија.....	14
Ликовни радови.....	15,16,17
Песме.....	18
Настава у природи.....	19
Читалачка значка.....	20,21
Кративне идеје.....	22,23
Сајам књига.....	24,25

Актуелности у нашој школи

Обележили смо Дан хране у Пинкију. Уз предавање о здравој и нездравој храни, време нам је брзо прошло. Као гост дошла нам је др Јевдић која нам је дала корисне савете. Наставнице енглеског објасниле су нам где се све користе изрази хране у енглеском језику, а како је и Дан хлеба, наставница Бранкица се потрудила и замесила домаћи хлеб. Наши ученици активно су учествовали, а са предавања су отишли са неком воћком у руци.

Овај дан установила је организација Уједињених нација 1981. године како би подигла свест људи о неравномерној дистрибуцији хране. Процењује се да у свету гладује око милијарду људи. Ове године Дан хране се обележава под слоганом „Социјална заштита и пољопривреда - прекидање циклуса руралног становништва”. У Србији се овај датум обележава као Дан хлеба. Код нас се годишње потроши око 100 килограма хлеба по особи, што је три пута више од европског просека.

Ученици наше школе су схватили значај правилне и здраве исхране. Здрав начин живота не подразумева само бављење спортом, већ и правилан избор намирница које уносимо у свој организам. Ако будемо јели више воћа, поврћа, а мање слаткиша и различитих грицкалица, живот ће нам бити квалитетнији и лепши.

Весна Вркљан, **наставница биологије**

Занимљивости

Да ли сте знали?

- ❖ Просечност живота кућне мачке је 15 година, док је за мачке које живе на улици 3 до 5 година
- ❖ У свету постоји човек који носи број обуће 59
- ❖ Тенис се први пут играо на Олимпијским играма 1896. године
- ❖ Сви лабудови у Енглеској су власништво краљице
- ❖ Сваки краљ у шпилу карата представља великог краља из историје: треф - Александар Велики, пик- краљ Давид, херц – Карло, каро – Јулијо Гозар
- ❖ Сваки месец који почне у недељу, има петак тринаести
- ❖ Астронаути у свемиру не могу да плачу, јер сузе не могу да теку без гравитације
- ❖ Језик камелеона двоструко је дужи од његовог тела
- ❖ Тотално помрачење Сунца дешава се сваких 18 година
- ❖ У Вашингтону има више телефона него становника
- ❖ Делфини спавају са једним отвореним оком
- ❖ Просечан комарац има 47 зуба
- ❖ Ескимима имају преко 15 речи за нашу реч с „снег“
- ❖ Морске звезде немају мозак
- ❖ У просеку човек дневно изговори 5000 речи, ипак 80% од тога прича сам са собом
- ❖ Звук путује три пута брже кроз воду него кроз ваздух
- ❖ Фудбал је најгледанији спорт на свету
- ❖ 1864. године Београд је имао 12 учитеља и 7 учитељица
- ❖ Мува живи у просеку месец дана
- ❖ Мачке троше 30% својих будних сати дотерујући се
- ❖ Наше око може да разликује преко 500 нијанси сиве
- ❖ Пацов може издржати без воде дуже од камиле
- ❖ Мед је једина храна која се не квари
- ❖ Морско прасе је најинтелигентније биће на свету после човека
- ❖ Француски краљ Луј XIV купао се једном годишње
- ❖ Кечап се у почетку продавао као лек
- ❖ На свету има око 6800 језика

Јубилеј наше школе - 140 година од оснивања

Ко је био Пинки?

Рођен је 14. децембра 1920. године у селу Манђелос, код Сремске Митровице. По завршетку основне школе у родном селу, похађао је Гимназију у Сремској Митровици и касније Средњу машинску школу у Новом Саду. Пинки се прикључио борцима који су се у то време спремали за отпор надлазећем фашизму. У време напада Немачке на Краљевину Југославију, априла 1941. године, и ако није био војник, Пинки је, одазивајући се позиву Партије, добровољно ступио у војску и у борби заробљен. Пре транспорта у сабирни логор, успео је да побегне из Руме, поневши са собом једну бомбу, коју је узео приликом истоварања муниције, а са привременог аеродрома у селу Велики Радинци, узео је митраљез, и наоружан ступио у партизане на Фрушку гору.

Пинки је био један од организатора бега робијаша комуниста из затвора у Сремској Митровици. После извршених припрема за бег, он је добио задатак да са групом наоружаних другова сачека бегунце на изласку из прокопаног канала. Када су 22. августа 1941. године, после пола ноћи, тридесет два затвореника један за другим изашли из подземног канала, крај самог затвора, Пинки их је са својим друговима прихватио и одвео на Фрушку гору. Пошто је било одлучено да четворица остану на Фрушкој гори, а остали пребаце у Србију, Пинки их је пребацио у Богатић, где су их прихватили мачвански патизани. Пинки је био неустрашиви борац. Први воз у Срему дигао је у ваздух, мином коју је сам направио. Одмах после тога, усред дана, преобучен у домобранску униформу, са џаком на леђима, одлучио је да дигне у ваздух и железнички мост на Босуту и ако су му другови говорили да мост чува јака стража, он је ипак одлучио да покуша. Пришао је усташком стражару и замолио га да му да ватре да запали цигарету. Пошто је пред собом видео домобрана, стражар га је позвао да уђе унутра, у бараку. Пинки је унутра убио стражара, а затим и другог који потрчао из суседне бараке. Десет минута касније, поставио је мину и дигао мост у ваздух.

Пинки је био и први партизански курир из Срема који је у Врховни штаб донео прве извештаје о народнослободилачкој борби у Војводини, после непријатељске офанзиве у западној Србији и повлачења партизанских јединица према Босни и Санцаку. Од почетка децембра 1941. године, када је по задатку пошао на пут, до почетка јануара 1942. године, целог месеца, Пинки се пробијао кроз непријатељску територију и био чак заробљаван од четника, али је задатак успео да изврши, и вратио се у Срем са директивама. Веза Врховног штаба са Сремом је била, захваљујући њему, успостављена.

Када се, 10. јуна 1942. године, враћао са акције рушења моста, на путу Рума- Велики Радинци, задржао су у селу Мала Ремета. У зору је народ почео да бежи на све стране јер су у село улазили Немци. Пинки је заузео положај и отворио ватру, с намером да заустави Немце и омогући народу да побегне у шуму. Када је покушао да се пребаци преко једне чистине, митраљески рафал му је пресекао груди. Тих дана, у селима Срема, нису се чуле песме за слободну територију.

За народног хероја проглашен је 25. октобра 1943. године.

Волим своју школу

Наша школа поседује две зграде које се налазе у школском двориштву. Старија школска зграда зидана је 1875.године, а новија зграда саграђена је 60-их година. Последњих неколико година радило се на побољшању услова рада. Иако је наша школа веома стара, у њој живи и опстаје младост. Свакодневно се из ње чује смех, песма, шала. Ученици могу да се похвале многобројним успесима и наградама. Генерације су овде училе, уживале и стицале пријатеље за цео живот. Школа није само установа која образује, школа је други дом, место где деца проводе највише времена. Ту се ствара живот, ту се стварају успомене.

Драга школо, срећан ти рођендан! Желим ти још много овако лепих и успешних година, овако добрих наставника и дивне деце.

Младен Ђурчија 6/2

Моја школа

Моја је школа међу првима у Србији
У којој су ђаци знање стицали,
Ређале су се петице и двојке
Рађали се бисери из шкољке.

Пинки је био борац славни
Који је земљу брано часно,
Испред непријатеља храбро је стао
И за отаџбину живот је дао.

Пинки је име школе,
Коју сва деца воле,
Она им даје крила
Да би увек срећна била.
Она им даје крила да полете, да се сете.

С једне стране Дунав,
С друге река Сава,
А у срцу Батајнице, моја школа спава
Свако јутро широм, своје капије отвара.

Данијела Тошковић, **наставница енглеског језика**

Европски дан језика

У нашој школи је поводом Европског дана језика, који се прославља 26. септембра, одржано такмичење у спеловању.

Ученици 6/2 су освојили прво место у шестом разреду, а ученици 7/2 су освојили прво место међу својим вршњацима. Било је задовољство присуствовати једном оваквом догађају. Честитамо свим ученицима! Показали су прави такмичарски дух и сјајно знање.

Победници у спеловању - ученици 6/2

Матурска екскурзија - наши утисци

Матурска екскурзија је догађај који ћемо памтити до краја живота. То је била наша последња екскурзија заједно, последња шанса да се дружимо.

Дана 5. октобра 2015. године сви смо жељно ишчекивали тај тренутак - полазак на екскурзију. Сви смо се окупили у школском дворишту и чекали да кренемо. После дужег чекања, коначно смо кренули. На путу за Копаоник смо обишли манастире Сопоћани и Ђурђево ступове. Имали смо прилику да научимо нешто о историји тих манастира, а у Ђурђевим ступовима чак и да освојимо нешто. Све у свему, први дан екскурзије смо углавном провели у аутобусу, али и за време пута атмосфера је била врло весела. Увече смо стигли у хотел "Јуниор" на Копаонику. Сместили смо се у прелепе собе и отишли на вечеру. После вечере, почеле су припреме за дискотеку. Девојчицама је, наравно, било потребно више времена да се среде, али је било сјајно. У дискотеци су сви играли и певали, чак и разредне старешине. После дискотеке смо се сви дружили у собама. Причали, играли карте, смејали се, шалили, и нисмо хтели да се заврши. После скоро целе ноћи неспавања, једва смо устали и спремили се за доручак. После доручка, спремили смо се за пењање на Панчићев врх од 2017 метара надморске висине. На врх смо се пењали из неколико етапа. Неку су одустајали, али неки нису ни посустајали. Док смо дошли до задњег брда до врха, већ је пола осмака одустало. Али нас нико није могао спречити да се попнемо до самог краја. Кад смо се попели, могли смо да видимо 3 планине – Проклетије, Стару и Суву планину. Тај поглед никада нећу заборавити. Спуштање је било још забавније. Било је и стрмо и сви су гледали да не падну. Тако уморни смо дошли до центра Копаоника. Ту смо се дружили једно сат времена, док нисмо сели у аутобус и кренули ка хотелу. Кад смо дошли у хотел, ручали смо и после смо имали неколико сати да се дружимо. Дечаци су углавном изашли напоље да играју фудбал, док су се девојчице дружиле по собама. Сишли смо на вечеру и поново су почеле припреме за дискотеку. Као и прошле ноћи, дивно смо се провели. Играли смо коло, певали из свег гласа. После смо у собе дошли промукли, али је било предивно. Увече нисмо хтели да легнемо, али смо морали због пута. Ујутру, сви тужни што идемо, доручковали смо и сели у аутобус. У аутобусу смо углавном спавали, док нисмо дошли у Деспотовац где смо видели водопад реке Лисине и ручали. Затим смо кренули за Батајницу. Стигли смо увече у кишовиту Батајницу и било нам је жао што се завршило. Али смо се провели као никада до сад. Ја ћу ову екскурзију памтити, не по знаменитостима које смо обишли, већ по нашем дружењу и по заједничком путовању.

Софија Веселиновић 8/3 и Милош Милошевић 8/3

Утисци са екскурзије седмих разреда

Дочекали смо и тај дан када ћемо кренути на екскурзију. Срећни и насмејани, кренули смо ка Врњачкој Бањи.

Прво наше одредиште био је манастир Жича. Ту смо уживали у лепотама самог манастира, али смо и научили многе ствари о Жичи и Студеници, задужбинама династије Немањић. Слушали смо занимљиву причу о бурној историји манастира, седамнаест пута је задужбина рушена и обновљена. Пуни утисака кренули смо даље. После неколико кратких пауза, коначно смо стигли у Врњачку Бању. Дошавши у хотел, распремили смо се и полако почели да се припремамо за вечеру. После вечере, уследило је сређивање за дискотеку, сви су се ужурбано спремали и једва чекали да се запуте ка дискотеци. Око поноћи смо се вратили у хотел и отишли на спавање.

Ујутру, после доручка, кренули смо у обилазак бање, посетили минералне изворе, мост љубави и чули легенду о вечној љубави, а неки заљубљени седмаци су качили катанце на мост и тако овековечили своју љубав. Било нам је јако лепо, уживали смо шетајући градом. Време нас је послужило и у потпуности смо могли да се предамо лепотама и чарима бање. Показали смо да смо васпитани и културни, а то су нам потврдиле похвале из свих манастира, али и из управе хотела.

Било нам је жао што морамо да напустимо овај град и да своје дружење полако приводимо крају. После ручка смо сели у аутобус и запутили се према нашем следећем одредишту, манастиру Љубостиња. Непланирано смо стигли у Крушевац и прошетали се улицама тог града. Били смо одушевљени. Обишли смо манастир Лазарица и ту смо купили неке сувенире.

Након тога смо наставили пут према Батајници. Током вожње слушали смо музику, гледали филмове и једни другима преносили своје импресије о овом путовању. Ово је била једна од лепших екскурзија и мислим да никада нећемо заборавити све лепе тренутке, све оно што смо видели, чули и научили.

Ана Лакић 7/1
Тамара Марић 7/1
Вук Калањ 7/2

Успеси наших ученика

У организацији Секретаријата за спорт Града Београда и општине Земун у спортском балону „Аргентина“, 2.октобра, одржано је такмичење земунских основних школа у малом фудбалу у оквиру програма „Школски спорт у Београду“. У конкуренцији од 15 екипа ученика и 10 екипа ученица виших разреда земунских основних школа, 2. место у 3 категорије, освојиле су екипе ученика и ученица из наше школе и то:

- дечаци 5. и 6. разред
- дечаци 7. и 8. разред
- девојчице 7. и 8. разред

Честитамо нашим победницима и њиховим наставницима на освојеним пехарима!

Век од рођења Бранка Ћопића

Рођен је, према службеним документима, 1. јануара 1915, али према неким другим подацима, 1914. године. Његово родно село, Хашани, данас је у општини Крупа на Уни, Република Српска. Локално предање, али и сам Бранко Ћопић тврдили су да је, наводно, био прво дете у Подгрмечком крају које је име добило по великом српском песнику Бранку Радичевићу. Мала општина Крупа на Уни је, уз подршку фондације “Башта сљезове боје” основане у Новом Саду и Задужбине Бранка Ћопића, која је саставни део Српске академије наука и уметности, решила да се приступи изградњи Спомен-подручја у Хашанима. Предвиђено је да се у идућих десет година у Хашанима, на површини од скоро 40 хектара, изгради Сокак Бранка Ћопића, куће његових књижевних јунака, као и шест малих привредних објеката. Носиоци тог пројекта истичу да је целог живота својим стваралаштвом, писац стремио повратку у завичај који га је обележио. Реконструисана бронзана скулптура Ћопића, која је за време рата у БиХ знатно оштећена, откривена је пре осам година испред зграде Народне и универзитетске библиотеке РС у Бањалуци, граду у којем је извесно време похађао учитељску школу.

Ћопић је нижу гимназију завршио у Бихаћу а учитељску школу је похађао у Сарајеву, Бањалуци и Карловцу. Филозофију и педагогију дипломирао је у Београду 1940. године. Прву књижевну награду је добио као студент, 1938. од Академије седам уметности за кратку причу, затим Ракићеву награду идуће године, потом награду Српске краљевске академије 1940. године. У то време објављивао је кратке приче у београдској Политици.

Напад на Југославију 1941. године, затекао га је на одслужењу војног рока у Марибору, да би се убрзо потом у родној Крајини у лето те 1941. прикључио устаницима партизанима. Релативно брзо постао је политички комесар, у исто време и дописник партизанских листова. Писао је скичеве, позоришне представе. После рата био је главни уредник београдског дечјег листа Пионир, а потом професионални писац. Његошеву награду добио је 1972. за антологијску збирку приповедака “Башта сљезове боје”. Ћопић је ту књигу објавио 1970. године. Добитник је и Награде АВНОЈ-а, а НИН-ову награду за најбољи роман добио је 1958. године за роман “Не тугуј, бронзана стражо”. Од 1968. године био је члан САНУ.

Напустио је овај свет скоком са Бранковог моста у Београду 26. марта 1984. године. Очигледно, писањем бајковитих прича о детињству и рату бранио је и самог себе од стварности у којој му је бивало све тесније и тамније. Ћопић је остао упамћен као аутор изузетне популарности, необично плодан, за наше прилике, са невероватним тиражима. Притом, његова дела су преведена и објављена на више од 30 језика широм света

Болесник на три спрата

Нашега старог доктора Јана
телефон зове с Калемегдана:

“Докторе драги, хитно је врло,
имамо госта, боли га грло!”

“Имате госта? Да није странац?”
„Право сте рекли. Јест, Африканац!”

„Доћи ћу брзо, за један сат.
Кажите само: на који спрат?”

“На коме спрату? Тешко је рећи,
боли га читав — други и трећи.”

Чудом се чуди наш доктор Јан:
„Какав болесник?! Је л' троспратан?!”

„Докторе, јесте, то није варка,
зовемо, знате, из зоо-парка.

Жирафу једну боли нам врат,
а то је — други и трећи спрат”.

Куда ћеш месече

Куда путујеш, месече снени,
дечаче тихи, замишљени,
куд ли је поглед уперен твој?
Зашто те мајка пустила строга
по хладној ноћи босонога,
у плавој хаљи свиленој?

Читаве ноћи небом се скитам,
где ли је звезда најлепша, питам,
док модру зору не зовну петли.
А кад је нађем, кући је носим,
нек мојој мами у коси
вечери сваке светли

Јесен

Жуто је лишће прекрило путе
Златне је јесен
Обукла скуте

Природа тихо спрема се сада
Да њоме зима почне да влада
Док небо своје посипа капи
Свако сада дете за сунцем вапи

Још понеки стидљив зрак сунца провири
Да јесење кише понекад смири
Сваки се човек
Природа цела
Спрема да још један
Зимски сан снева

Дете из града
Дете из села
За ново се
Годишње доба спрема

Анђела Јованић 5/1

Тата

Мој тата је веома благ
и нама деци веома драг.

Мој тата је спреман увек за шалу,
нарочито за децу малу.

Зна да нам прича лепе приче
и једна на другу никад не личе.

Мој тата је ретко љут,
понекад веома забринут.

Муче га бриге њему знане,
тад га посматрам кришом са стране.

О, боже мој, шта га то мучи,
какав је неспокој у тој души.

Волим свог тату све до неба,
мени мој тата највише треба.

Фолклор

Док фолклор играм ја
весело певам тра-ла-ла

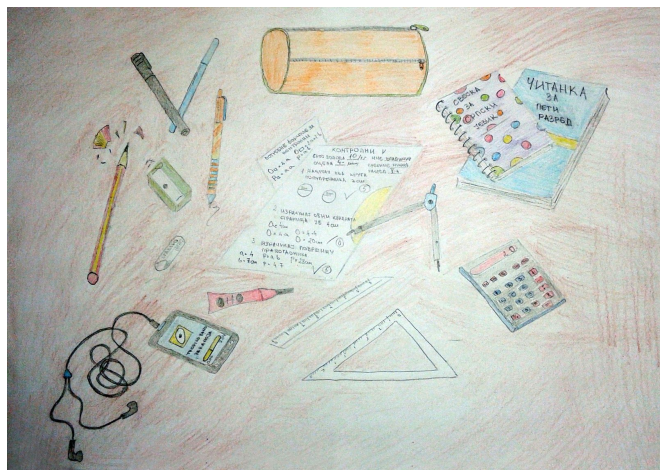
Све игре ми смо прошли
И до самог врха дошли

Кроз многе земље
путовали смо, знај
и златну медаљу освојили за крај

Јулира ансамбл се наш зове
и он испуњава наше снове

Кратко и јасно
да кажем ја
фолклор је најбољи знај!

Лана Драгичевић 5/4

Владимир Мирић 5/4

Стефан Пекеч 6/1

Магдалена Скорупан 6/3

Анастасија Бјелић 8/2

Милош Милошевић 8/3

Страхиња Жарковић 6/4

Надија Ибраимовић 7/2

Данијела Медић 5/3

Павле Јокић 5/1

Катарина Кантар 3/1

Октобарске боје

Октобарске боје украсиле
 гране своје.

Црвена јабука на грани стоји,
 а жуто лишће дане броји.

Октобарски дани
 сунцем обасјани.

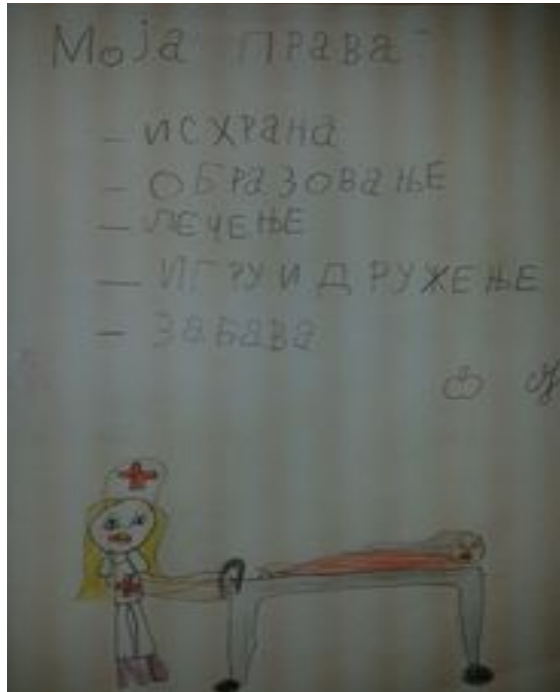
Октобарске шарене боје
 прекриле гране своје.

Октобарске магле сиве боје
 спремају нам чари своје.

Катарина Лончаревић 3/2

Наташа Букарица 7/3

Ана Алавања 1/1

Октобарске боје

Јесен је стигла,
у новом капуту,
Жуто лишће опало на путу.

На гранама зеленога
Нема, само жуто
Около дрема.

Сваки лист је,
Од другог лепши,
Поветарац суве гране теши.

Баш је лепа,
Ова жута боја,
А најлепша сад
Је башта моја.

Никола Милошевић 3/2

Дрангулије

За мене реч дрангулија значи
као нека играчка за бебе.
На мом тавану има следећих
дрангулија: мутилица за
путер, књиге, слика, бицикло,
лопта, бокал, шпорет, ваза,

шешир, хармоника, пегла, сто,
кофер, фењер, шах, ципеле,
капут, свеске, фотографије, тепих...

Никола Милошевић 3/2

Настава у природи - Копаоник

Од 16. до 23.октобра 2015. године, ученици 3/1, 3/2, 3/3 и 2/2 посетили су Копаоник.

Ученици су уживали на свежем ваздуху и сваки дан су шетњом откривали нова места. Освојили су Панчићев врх .Посетили су Марков камен, Пајино пресло.

Деца са уживала у лепотама природе, лепо су се дружили и вратили се пуни дивних утисака.

Ученици 3/1

Учитељице: Снежана Ранђеловић, Гордана Кекуш, Данијела Новак Ровић и Татјана Даниловић

Читалачка значка – једна од најинтересантнијих активности школске библиотеке

Такмичење „Читалачка значка“ је јако популарно у нашој школи, и ученици, посебно млађег узраста, радо учествују.

Осмишљено је с циљем развијања читалачке културе ученика, способности усменог изражавања, анализе књижевног текста, уочавања основних одлика различитих књижевних текстова, способности писменог изражавања, илустровања прочитаног, способности развијања критичког мишљења, формирања естетског суда и читалачког укуса.

Такмичење организује Библиотека града Београда, а школски библиотекари су координатори свих активности. Представљање програма „Читалачке значке“ почиње у септембру, и уз ученике, у активности се укључују наставници разредне наставе и наставници српског језика.

Читалачка активност ученика, разговори о прочитаним књигама, подстицајни истраживачки задаци школског библиотекара, кориговање бележака ученика о прочитаном у смислу саветодавног рада, и уобличавање читалачког дневника, уз савете о илустровању прочитаног дела, трају до краја фебруара. Тада се организује Школско такмичење и најбољи ученици се представљају на Општинском такмичењу.

Ове године Градско такмичење није одржано. Прошле школске године, ученик 3/3, Михаило Драча представљао је нашу школу и Општину Земун на Градском такмичењу, на коме је, у категорији млађег узраста освојио главну награду, у врло јакој конкуренцији. Не само због добрих резултата наши ученици воле да учествују у овом такмичењу, и приметно је да је подстицање ученика, допринело и већој заинтересованости за читање, развијању читалачких навика и читалачке културе.

Ове године се у такмичење „Читалачка значка“ укључило 70 ученика млађег и старијег узраста. Ученици старијег узраста, због учешћа у другим такмичењима, нису били спремни за завршне разговоре на Школском такмичењу које је одржано 6.3.2015 г и трајало је 3 дана, па су на Школском такмичењу учествовали само ученици млађег узраста.

Ученици 4/3 мотивисани збирком приповедака „Очаране наочаре“ Светлане Велмар Јанковић, истраживали су прошлост Београда, сазнали и научили много тога о историји Београда и знаменитим историјским личностима. Као резултат интересовања истраживачког рада и читања приповедака Светлане Велмар Јанковић, настао је интересантан рецитал у драмској форми, који су ученици извели на отварању Школског и Општинског такмичења.

Колико је ова интересантна књига била занимљива ученицима, говори песма ученице 4/3, Анђела Јованић, посвећена Београду, прочитана на такмичењу. Ова књига била је инспиративна и за литерарни конкурс на тему Земуна и његове прошлости, па су ученици писали песме, међу којима су и два из овог одељења.

На тај начин подстакли смо ученике не само на развијање читалачке, већ и информационе писмености, што је један од најзначајнијих циљева рада школске библиотеке.

На Општинском такмичењу учествовао је 31 ученик, а освојене су следеће награде:

1. Мина Драча, 1/3 – Поштовани писар и Поштовани говорник
2. Урош Ђаковић, 2/2 – Поштовани говорник
3. Катарина Лончаревић, 2/2 - Поштовани писар и Поштовани говорник
4. Никола Милошевић, 2/2 - Поштовани писар и Поштовани говорник
5. Николина Крстић, 2/2 - Поштовани говорник
6. Николина Кнежевић, 2/2 - Поштовани говорник
7. Сара Радојевић, 2/2 - Поштовани писар и Поштовани говорник
8. Тамара Давидовић, 2/2 - Поштовани писар
9. Ања Котур, 2/2 - Поштовани говорник
10. Анђела Јовановић, 2/3 - Поштовани писар и Поштовани говорник
11. Миа Ераковић, 3/3 – Поштовани говорник
12. Милица Ковачевић, 3/3 – Поштовани писар

13. Тијана Ковачић, 3/1 – Поштовани говорник
14. Јована Веселиновић, 4/3 – Поштовани говорник
15. Анђела Јованић, 4/3 - Поштовани писар и Поштовани говорник
16. Јована Шутановац, 4/3 – Поштовани говорник
17. Данијела Медић, 4/3 - Поштовани писар и Поштовани говорник
18. Снежана Ергић, 4/3 – Поштовани говорник
19. Лана Драгичевић, 4/3 – Поштовани говорник
20. Стефан Војводић, 4/3 – Поштовани говорник
21. Михаило Драча, 4/3 - Поштовани писар и Поштовани говорник
22. Матеја Опачић, 4/3 - Поштовани писар и Поштовани говорник
23. Владимир Мирић, 4/3 – Поштовани писар
24. Ива Попадић, 4/2 – Поштовани говорник
25. Павле Јокић, 4/2 – Велики поштовани говорник, што је и најзначајнија награда у категорији тог узраста.

Ученицима су награде уручене на пригодној свечаности у Библиотеци „Свети Сава“ у Земуну, 14.5.2015. г. Додели награда присуствовале су библиотекарка школе“ Слободанка Шаренац и учитељица 4/3, Снежана Диздар.

Павле Јокић 5/1

Креативне идеје

Како направити?

Како да се изборимо са најездом рођендана, а да ипак останемо оригинални? Пазите да поклон има везе са особом којој поклањате. Немојте журити, размислите о најбољем поклону. Поклоне можете поклањати увек, када није посебна прилика, већ кад имате потребу некое да кажете колико га волите. Тада га изненадите неком ситницом, песмом, писмом или чоколадом. Поклон можете и сами направити.

Ево неколико предлога:

кеса за поклон у облику сове

дрво са дугмићима

кутије за оловке од флаша

Ако у кући имате неку стару рендалицу, офарбајте је и нека вам послужи за држање минђуша

Направите сами украсни свећњак потребна вам је тегла, жица и лептири од папира

Слаткиш за 5 минута:

Потребне су банане, крем, бадем (или лешници/кикирики и шарене бомбоне. Банану исећи на пола и ставити је на штапић, затим умочити у крем, а потом у бадеме и шарене бомбоне. Једноставно и укусно. Слаткиш коме нећете одолети. Пријатно!

Сајам књига

Ове године одржан је 60. београдски Сајам књига. Трајао је од 25.октобра до 1. новембра. Почасни гост овогодишњег Сајма била је Русија. Русија је представила своје богато културно и књижевно наслеђе.

Током Сајма,били су обележени велики јубилеји: 80 година од рођења Данила Киша, 100 година од рођења Бранка Ћопића,1200-годишњица Методија Солунског, словенског просветитеља. Било је више од 160 000 посетилаца и више од 450 излагача.

Издавачка кућа “Службени гласник” проглашена је за издавача године. Као и сваке године, ученици наше школе са наставницима и библиотекарком, посетили су овогодишњи Сајам књига. Највише су посећивали штандове Креативног центра, Лагуне, Вулкана, Пчелице.

Изложба „Испод Бранкових крила“

На 60. Међународном сајму књига, у сали Бранко Ћопић образовни профил дизајна текстила Школе за дизајн из Београда представио је занимљиве задатке, идејна решења и лутке инспирисане темама и ликовима из националне и светске књижевне баштине.

Маштовите визије за дизајн дечјих тканина различитих намена само су један у низу задатака којим ученици овог профила развијају своја знања и вештине у области примењене и ликовне уметности.

Радови наших ученика

Дејан Тешић 7-3

Симона Круезиу 5-4

Софија Никодијевић 7-1

Тијана Милановић 6-4

Немања Радовић 5-3

Наташа Риђошић 6-4